

יוחאי, שמי שהוא זכר מן הזכרים
צריך להראות לפניו.

אמר להם, עד עכשו לא סימנו
הדבר על שאלתכם, שהרי שנינו
זה' הבה כל בכור, כל בכור סתם,
כמו שאמרנו. והכל היה כמו של
אותם שמתו, אותם קושרי
הקשרים שהיו משתמשים
בכשפיהם באותם הפתרים. מהם
משתמשים בעליונים ומהם
בתחתונים, ואף על גב שכלם הם
תחתונים. וכל ארץ מצרים מלאה
היתה כשפים, וכתוב פי אין בית
אשר אין שם מת.

ונעשה דין בכל, בשעה שהתכנסו
כלם בבתיהם ולא היו מתפזרים
במדבר ובשדה, אלא כלם נמצאו
בבתיהם, ונאור הנר יפה לבדיקה מבחוץ
ועשה הלילה את דיניו בכל
באותה שעה. ושנינו שהיה מאיר
הלילה כמו היום בתקופת תמוז,
וראה כל העם את דיני הקדוש
ברוך הוא, זהו שכתוב (תהלים קלט)
ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה.
ובשעה שיצאו, נמצאו כלם
מתים בשוקים לעיני הכל. רצו
לקבר אותם ולא מצאו, וזה היה
קשה להם מהכל. ראו את ישראל
יוצאים לעיניהם בצד אחד, וראו
את מתייהם בצד האחר. ובכל היה
פרסום הגס שלא היה כזה מיום
שנברא העולם.

ובא ראה, כתוב ליל שמרים הוא
לה' להוציאם וגו', הוא הלילה
הזה לה' שמרים לכל בני ישראל
וגו'. פסוק זה קשה, כיון שאמר
ליל, מה זה שמרים, ולא שמור?
שמור היה צריך (לכתם)! וכתוב
הוא הלילה הזה. ליל אמר
בהתחלה, ואחר כך לילה.

אלא כף שנינו, כתוב (דברים כב) פי
יהיה נערה בתולה. נער כתוב, מה
הטעם? משום שכל זמן שלא
קבלה זכר, נקראת נער. משקבלה

דכורא מן דכרניא, בעי לאתחזאה קמיה.
אמר לון, עד השתא, לא סיימנא מלה
דשאלתא דילכון, דהא תנינן, וי'י' הבה
כל בכור, כל בכור סתם, כדקאמרן. וכלא
הוה כמה דאינון דמיתו, אינון קטורי קטריין,
דהוו משתמשי בחרשייהו באינון פתריין.
מנהון משתמשי בעלאי, ומנהון בתתאי, ואף
על גב דכלהו תתאין אינון. וכל ארעא
דמצרים מליא תרשין הוה. וכתוב פי אין בית
אשר אין שם מת.

ואתעביר דינא בכלא, בשעתא דאתכנשו
כלהו בבתיהון, ולא הוו מתפזרי
במדברא ובחקלא, אלא פלהו אשתכחו
בבתיהון, (ואור הנר יפה לבדיקה מבחוץ) ועבד ליליא
דינוי בכלא בההיא שעתא. ותנא הוה נהיר
ליליא פיומא דתקופה דתמוז, וחמא כל עמא
דינוי דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתוב
(תהלים קלט) ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה.

ובשעתא דנפקו אשתכחו כלהון מתין
בשוקין לעיניהון דכלא, בעיין
לאקברא להו ולא אשפחו, ודא אקשי להו
מפלא. חמו לישראל נפקין (דף ק"ח ע"ב)
לעיניהון בחד גיסא, וחמו למיתיהון באידך
גיסא. ובכלא הוה פרסומי גיסא, דלא הוה
כהאי מיומא דאתברי עלמא.

ותא חזי, פתיב ליל שמרים הוא ליי'
להוציאם וגו', הוא הלילה הזה ליי'
שמרים לכל בני ישראל וגו', האי פסוקא
קשיא כיון דאמר ליל, מהו שמרים, ולא
שמור, שמור מיבעי ליה. וכתוב הוא הלילה
הזה, ליל קאמר בקדמיתא, ובתר לילה.

אלא הכי תנינן, פתיב, (דברים כב) פי יהיה נערה
בתולה. נער פתיב, מאי טעמא. משום